

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 20
din 27.04.2005

privind solutionarea contestației formulate de
S.C. _____ S.R.L.,
din localitatea Panaci, județul Suceava, înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava
sub nr. _____ 2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Structura de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal Suceava, prin adresa nr. _____ din _____ 2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. _____ din _____ 2005, cu privire la contestația formulată de S.C. _____ S.R.L. din localitatea _____, județul Suceava.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. _____ 2005, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat în data de _____ 2005 de organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal Suceava și privește obligațiile fiscale suplimentare în sumă totală de _____ lei, reprezentând:

- _____ lei - impozit pe profit;
- _____ lei - dobânzi impozit pe profit;
- _____ lei - penalități impozit pe profit;
- _____ lei - taxa pe valoarea adăugată;
- _____ lei - dobânzi aferentei taxei pe valoarea adăugată;
- _____ lei - penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 176 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 174, 175 și 178 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin cererea formulată, S.C. S.R.L. din localitatea contestă modul de stabilire a obligațiilor bugetare de către organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal Suceava, prin Decizia de impunere nr. 2005 și Raportul de inspecție fiscală nr. 2005 care a stat la baza emiterii acestui act, precizând următoarele:

În ceea ce privește impozitul pe profit, societatea comercială contestatoare arată că aceasta are ca obiect de activitate prelucrarea brută a lemnului și transformarea lui în produse finite, panificație, distribuție și prestări servicii-transport auto.

În vederea bunei desfășurări a activității de exploatare / producție firma deține în patrimoniu mijloace de transport și utilaje specifice acestei activități. respectiv:

- Remorcă cu peridoc pentru transportat bușteni, tip
- Autospecială platformă -
- Autobasculantă -
- T.A.F. -
- T.A.F. -
- Ifron,
- Autoturism DACIA
- Autoturism Dacia
- Autoturism Dacia
- Autoturism Skoda
- Ferestraie mecanice în bucăți.

Pentru aceste mijloace fixe, în perioada supusă verificării, s-au înregistrat cheltuieli de exploatare, de natura cheltuielilor cu combustibilii, determinate în mod real, pe baza consumurilor înregistrate în contabilitatea de gestiune a firmei.

Petenta arată că nu este de acord cu constatarea organelor de control că „societatea înregistrează în contabilitatea sintetică și analitică consumuri de combustibili cu utilajele existente în patrimoniu mai mari decât normativele tehnice prevăzute pentru fiecare utilaj” întrucât legislația fiscală nu prevede astfel de normative tehnice, iar organul de control nu a precizat nimic concret în acest sens.

Contestatoarea precizează că determinarea consumurilor de combustibili se face în baza următoarelor documente:

- decizia administratorului, privind stabilirea consumurilor specifice pentru fiecare utilaj / mijloc de transport, ținând seama de starea tehnică a acestora, vechime și dotări;
- foi de parcurs și fișa utilajului pentru determinarea consumurilor fizice aprobate de conducerea unității;
- bonuri de consum aferente cantităților de combustibil efectiv consumate.

Petenta contestă modul „empiric” de calculare a unui consum mediu de combustibil pentru fiecare metru cub de material lemnos exploatat-debitat-sortat, întrucât nu ține cont de cheltuielile efectuate de societate, care sunt aferente veniturilor din exploatare realizate, fiind evidențiate în contabilitatea de gestiune.

Societatea comercială contestatoare mai arată că în mod eronat organul de control a invocat prevederile art. 21 alin. (1) din Codul Fiscal care menționează că „*pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile,*” deoarece suma de lei reprezintă cheltuieli cu combustibili care, sunt cheltuieli de exploatare în conformitate cu prevederile O.M.F. nr. 306 / 2002, și prevederile art. 19 alin. (1) din Codul fiscal, unde se arată că „*Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri [...]*”.

Referitor la modul de calcul al impozitului pe profit pentru 2 luni din trimestrul IV (luna octombrie și noiembrie), petenta contestă modul de calcul, invocând în acest sens prevederile art. 34 alin. (1) din Codul fiscal. Față de prevederea legală invocată, societatea contestatoare arată că organele de control puteau calcula impozitul pe profit pentru trimestrul IV 2004 integral, adică și pentru luna decembrie 2004.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, petenta contestă modul de stabilire a sumei de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere și pentru care nu s-a menționat temeiul legal, deoarece în Codul fiscal la art. 145 alin. (3) lit. a) se arată:

„(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în scopul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost livrate [...]”

Societatea comercială contestatoare arată că, întrucât achizițiile de combustibili s-au făcut în scopul realizării de operațiuni taxabile, în mod eronat organul de control a stabilit pierderea dreptului de deducere aferent cumpărărilor de combustibili, condiționând deducerea TVA de așa-zisul normativ tehnic invocat la capitolul *Impozitul pe profit*.

În susținerea contestației petenta invocă:

- prevederile art. 145 alin. (1) și (7) din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, care stipulează:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

[...]

(7) Nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată pentru:

a) bunuri/servicii achiziționate de furnizori/prestatori în contul clienților și care apoi se decontează acestora;

b) băuturi alcoolice și produse din tutun destinate acțiunilor de protocol.”

Față de conținutul actului normativ invocat, societatea comercială contestatoare arată că achizițiile de combustibili nu se încadrează în prevederile acestui articol.

II. Prin Decizia de impunere nr. 2005, organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal Suceava, au stabilit debite suplimentare în baza următoarelor constatări din Raportul de inspecție fiscală nr. încheiat în data de .2005.

Societatea are ca obiect de activitate prelucrarea lemnului și transformarea acestuia în cherestea. Pentru perioada verificată, respectiv 01.03.2003 – 30.11.2004, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează în contabilitatea sintetică și analitică consumuri de combustibili, mai mari decât normativele tehnice prevăzute pentru fiecare dintre utilajele existente în patrimoniul societății (ifron, T.A.F.-uri, platformă remorcă, camion, drujbe, dacia pickup-uri). În timpul efectuării verificării fiscale, s-a calculat un consum mediu de combustibili pentru un metru cub de material lemnos exploatat, debitat și sortat.

Organele de control precizează că societatea comercială nu a întocmit documente primare și nu a evidențiat în contabilitate cheltuielile aferente consumurilor specifice ale utilajelor, aceasta considerând ca fiind deductibilă întreaga cheltuială cu combustibilul, respectiv și cea peste normativele tehnice.

În conformitate cu prevederile art. 21, alin. 1 din Legea nr. 571 / 2003, potrivit cărora sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, organele de inspecție fiscală au stabilit ca nedeductibilă fiscal valoarea consumului de combustibil ce a depășit normativele tehnice și, în urma recalculării profitului impozabil, au stabilit un impozit pe profit suplimentar de lei.

Pentru debitul suplimentar stabilit la impozit pe profit, s-au calculat dobânzi de întârziere de lei și penalități de întârziere de lei.

Prin raportul de inspecție fiscală se mai arată că, întrucât societatea a dedus TVA aferentă cheltuielilor ce nu au fost efectuate în scopul realizării veniturilor, pentru perioada verificată s-a stabilit un debit suplimentar de lei. Pentru debitul suplimentar reprezentând taxa pe valoarea adăugată, au fost calculate dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

III. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile societății contestatoare și constatările organelor de inspecție fiscală, în raport cu actele normative invocate de acestea, se rețin următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei, dobânzile de întârziere aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere aferente în sumă de lei, cauza supusa soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța cu privire la deductibilitatea integrală a cheltuielilor cu combustibilii înregistrate de societatea comercială contestatoare, în condițiile în care prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare și raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii acestui act, nu se face o analiză a acestor cheltuieli, în conformitate cu actele normative în vigoare și pe baza documentelor avute în vedere.

În fapt, în perioada 01.03.2003 – 30.11.2004 societatea comercială contestatoare înregistrează pe cheltuieli de exploatare combustibilii consumați cu utilajele din patrimoniu, susținând că aceste cheltuieli au fost determinate în mod real, pe baza consumurilor înregistrate în contabilitatea de gestiune a firmei, și prin urmare, le-a tratat ca fiind deductibile fiscal.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea comercială contestatoare a înregistrat în contabilitatea sintetică și analitică consumuri de combustibili mai mari decât normativele tehnice pentru fiecare utilaj și au calculat un consum mediu de combustibil pentru un metru cub de material lemnos exploatat, debitat și sortat.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu toate cheltuielile cu combustibilii înregistrate de societate sunt aferente realizării veniturilor, motiv pentru care au recalculat profitul impozabil și au stabilit impozit pe profit suplimentar în sumă de lei, pentru care au calculat dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

În drept, pentru perioada 01.03.2003 – 31.12.2003, în speță sunt aplicabile prevederile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 414 / 2002 privind impozitul pe profit, care stipulează:

"(1) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile"

Pentru perioada 01.01.2004 - 30.11.2004, în speță sunt aplicabile prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, unde se stipulează:

"(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare."

Din conținutul actelor normative citate se reține că pentru determinarea profitului impozabil sunt deductibile **numai** cheltuielile aferente veniturilor impozabile, respectiv cele efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, or, prin Decizia de impunere nr. / 02.2005 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii acestui act, nu se face o analiză care să fundamenteze concluzia că o parte din totalul cheltuielilor cu combustibilii nu au fost efectuate în scopul realizării de venituri.

Astfel, se reține că, organele de inspecție fiscală, prin decizia de impunere și anexele la aceasta, **nu au făcut o analiză detaliată a cheltuielilor cu combustibilii**, prin raportarea acestora la normativele tehnice invocate. De altfel, din decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii acestui act, nu rezultă la care normative tehnice fac trimitere organele de inspecție fiscală.

În ceea ce privește prezentarea detaliată de către organele de inspecție fiscală, a modului în care contribuabilul a tratat consumul de combustibil cu utilajele și mijloacele de transport, se rețin prevederile anexei 2 din Instrucțiunile de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală", aprobate prin O.M.F. nr. 1109 / 2004, care la punctul 5 stipulează:

„5. Informațiile din conținutul "Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală" se vor completa după cum urmează:
[...]

c) rubrica "Motivele de fapt": se va prezenta detaliat și în clar modul în care contribuabilul a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală o operațiune patrimonială, cu precizarea consecinței fiscale.

Informațiile prevăzute la lit. b), c) și d) se vor completa pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție pentru care s-au constatat diferențe de obligații fiscale și accesorii ale acestora

Din analiza documentelor emise de organele de inspecție fiscală, se constată existența unor contradicții, după cum urmează:

- La punctul 2.1.2 „Motivele de fapt” din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. 2005, organele de inspecție fiscală menționează că „societatea a înregistrat consum de combustibil aferent utilajelor existente în patrimoniu mai mare decât consumul specific, diferența dintre valoarea combustibilului consumat și cea a consumului specific pentru fiecare utilaj fiind nedeductibilă fiscal”. În contradicție cu această precizare, la cap. III, pct. 3, din raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, se arată că „s-a calculat un consum mediu de combustibil pentru un metru cub de material lemnos exploatat, debitat și sortat”. Organele de inspecție fiscală, s-au rezumat la a menționa că s-a calculat un consum mediu de combustibil pentru un metru cub de material lemnos, exploatat, debitat și sortat, fără să precizeze care au fost utilajele și / sau autovehiculele ce au fost avute în vedere la calculul consumului mediu, care este algoritmul de calcul al acestuia și dacă consumul mediu calculat a fost avut în vedere la stabilirea cheltuielilor nedeductibile fiscal.

- Prin raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. din 2005, organele de inspecție fiscală menționează că societatea înregistrează în contabilitatea sintetică și analitică consumuri de combustibili cu utilajele existente în patrimoniul societății mai mari decât normativele tehnice pentru fiecare utilaj, prin același act însă, precizează că în timpul controlului s-a calculat un consum mediu de combustibil pentru un metru cub de material lemnos exploatat, debitat și sortat.

Totodată, se reține că, din documentele emise de organele de inspecție fiscală nu rezultă calculul concret a cheltuielilor cu combustibilii nedeductibile și nici actul normativ care prevede „consumul specific”.

Față de mențiunea făcută de organele de control în raportul de inspecție fiscală, că S.C. S.R.L. nu a întocmit documente primare, se reține că nu au fost precizate documentele ce trebuiau prezentate de societate și nici temeiul legal incident.

Totodată, se reține că din decizia de impunere și raportul de inspecție care a stat la baza emiterii acestui act, nu rezultă documentele care au stat la baza înregistrării consumurilor de combustibili de către societatea comercială contestatoare.

De asemenea, se reține că din documentele emise de organele de inspecție fiscală, nu rezultă modul de stabilire a **consumurilor de combustibili**, stabilite ca fiind mai mari decât normativele tehnice și, nici utilajele și/sau mijloacele de transport avute în vedere.

Prin contestația formulată, petenta arată că „în cadrul firmei, determinarea consumurilor de combustibili se face în baza următoarelor documente:

- decizia administratorului, privind stabilirea consumurilor specifice pentru fiecare utilaj, mijloc de transport ținând cont de starea tehnică, vechime, dotări;**
- foi de parcurs și fișa utilajului pentru determinarea consumurilor fizice aprobate de conducerea unității;**
- bonuri de consum, aferente cantităților de combustibil efectiv consumate”**

În susținerea afirmațiilor sale, contestatoarea depune la dosarul cauzei Decizia administratorului societății, cu privire la determinarea consumurilor de combustibili pentru mijloacele de transport și utilajele din patrimoniul societății, nr. 2002

Întrucât organele de inspecție fiscală, prin documentele emise, nu au precizat ce documente nu a întocmit societatea comercială verificată, susținerea contestatoarei că întocmește documente primare, nu poate fi analizată.

Față de constatarea organelor de inspecție fiscală, că în contabilitate s-au înregistrat consumuri de combustibili mai mari decât normativele tehnice prevăzute pentru fiecare utilaj, petenta susține că legislația fiscală nu prevede astfel de normative tehnice. Astfel, din analiza documentelor existente la dosarul contestației, se reține că nici această susținere nu poate fi analizată, întrucât organele de inspecție fiscală nu precizează nimic concret în acest sens.

Având în vedere cele prezentate și faptul că prin documentele emise de organele de inspecție fiscală nu se face o analiză detaliată a cheltuielilor cu combustibilii în raport cu normativele tehnice invocate, care să fundamenteze concluzia că o parte din totalul acestora nu au fost efectuate în scopul realizării de venituri, nu se precizează documentele avute în vedere la calcul cheltuielilor nedeductibile fiscal, nu se precizează concret suma totală a cheltuielilor cu combustibilii înregistrată de societate și nici suma acestora stabilită ca fiind nedeductibilă fiscal, **se reține că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate pronunța cu privire la deductibilitatea integrală a cheltuielilor cu combustibilii înregistrate de societatea contestatoare.**

În consecință, pentru considerentele prezentate, urmează să se desființeze Decizia de impunere nr. .../.../2005 pentru capitolul privind impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de ... lei, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă, să procedeze la reverificarea cheltuielilor cu combustibilii, pentru aceeași perioadă, să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în prezenta decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor art. 185 (3) "*Soluții asupra contestației*" din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căror:

"(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

Pe cale de consecință și având în vedere principiul de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), se va desființa Decizia de impunere nr. .../.../2005 și pentru dobânzile de întârziere în sumă de ... lei și penalitățile de întârziere în sumă de ... lei, în vederea recalculării acestora în funcție de cele constatate la reanalizarea impozitului pe profit.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, dobânzile de întârziere aferente în sumă de ... lei și penalitățile de întârziere aferente în sumă de ... lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța dacă societatea comercială contestatoare avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru toată cantitatea de combustibil achiziționată, în condițiile în care, prin decizia de impunere și raportul de inspecția fiscală care a stat la baza emiterii acestui act, organele de inspecție fiscală nu au analizat dacă combustibilul achiziționat a fost utilizat în folosul operațiunilor sale taxabile și nu au precizat temeiul de drept în baza căruia s-a stabilit că societatea comercială nu avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă cumpărării de combustibil.

În fapt, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor cu combustibilii, considerate nedeductibile fiscal, analizate la capitolul "*Impozit pe profit*" pe motiv că acestea nu au fost efectuate în scopul realizării veniturilor.

În urma analizei făcute la punctul 1 din prezenta decizie, referitor la impozitul pe profit, s-a reținut că prin decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală, nu se face o analiză care să fundamenteze concluzia că o parte din totalul cheltuielilor cu combustibilii nu au fost efectuate în scopul realizării de venituri, nu se precizează concret documentele primare ce trebuiau prezentate de societate, iar constatările organelor de inspecție fiscală nu sunt prezentate clar și fără echivoc.

Pentru aceste motive, pentru cheltuielile cu combustibilii, stabilite ca fiind nedeductibile fiscal și care reprezintă baza de calcul pentru taxa pe valoarea adăugată neacceptată la deducere, Decizia de impunere nr. .../.../2005 a fost s-a desființată.

Din analiza documentelor emise de organele de inspecție fiscală, se reține că **relația de cauzalitate, între neadmiterea la deducere a cheltuielilor cu combustibilii consumați peste normativele tehnice și pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă combustibilului respectiv, nu este susținută cu argumente legale.** În acest sens, se reține că organele de inspecție fiscală au invocat drept temei legal Legea nr. 345 / 2002 și Legea nr. 571 / 2003, în general, fără să precizeze concret articolul și, după caz, alineatul.

În ceea ce privește prezentarea detaliată de către organele de inspecție fiscală, a temeiului de drept, se rețin prevederile anexei 2 din Instrucțiunile de completare a formularului "*Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală*", aprobate prin O.M.F. nr. 1109 / 2004, care la punctul 5 stipulează:

„5. Informațiile din conținutul "Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală" se vor completa după cum urmează:

[...]

d) rubrica "Motivele de drept": se va prezenta detaliat și clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului sau a altor elemente prevăzute de lege.

Informațiile prevăzute la lit. b), c) și d) se vor completa pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție pentru care s-au constatat diferențe de obligații fiscale și accesorii ale acestora”

Întrucât prin documentele emise de organele de inspecție fiscală, nu s-a analizat dacă cheltuielile cu combustibilii, ce reprezintă baza de calcul pentru taxa pe valoarea adăugată neacceptată la deducere, sunt aferente veniturilor obținute din operațiuni supuse taxei pe valoarea adăugată și, având în vedere cele prezentate la pct. 1 din prezenta decizie, referitor la impozitul pe profit, se reține că nu se poate analiza dacă societatea comercială contestatoare avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru toată cantitatea de combustibil achiziționată.

În consecință, urmează să se desființeze decizia de impunere pentru suma de lei reprezentând TVA, urmând ca o altă echipă să efectueze reverificarea și, în funcție de cele constatate, să stabilească quantumul obligațiilor fiscale datorate pe linie de TVA.

În drept, se face aplicarea prevederilor art. 185 alin. (3) "*Soluții asupra contestației*" din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

"(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

Pe cale de consecință și având în vedere principiul de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), se va desființa Decizia de impunere nr. 2005 și pentru dobânzile de întârziere în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei, în vederea recalculării acestora în funcție de cele constatate la reanalizarea taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 414 / 2002 privind impozitul pe profit, art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, punctului 5 din anexa 2 a Instrucțiunilor de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală", aprobate prin O.M.F. nr. 1109 / 2004, art. 185 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E :

Desființarea deciziei de impunere nr. 2005, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal Suceava pentru suma totală de lei reprezentând: impozit pe profit în sumă de lei, dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei, penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei, taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, dobânzi de întârziere aferente TVA în sumă de lei și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de lei, în vederea reanalizării cauzei pentru aceeași perioadă și aceleași obligații bugetare, conform celor reținute în cuprinsul prezentei decizii și prevederilor legale aplicabile în speță.

Verificarea va fi efectuată de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.